

[Justitsministeren.]

vilde han have rejst det Spørgsmaal, om Nævningeinstitutionen skulde oprettholdes i denne Funktion, idet han nu var enig med mig i det Synspunkt, jeg har gjort gældende.

I Forbindelse med sin Omtale af Nævningerne fremkom det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel med nogle Bemærkninger om et Spørgsmaal, der ikke i mindste Maade vedrørte hverken Nævningerne eller Svangerskabslovgivningen overhovedet, idet det ærede Medlem omtalte en Begrundelse, der er givet for Afslaget paa et Andragende om Benaadning i en Sædelighedssag, i hvilken der var afsagt Dom i Esbjerg. Jeg kunde egentlig godt have Lyst til efter den Omtale, en Del Blade har givet af denne Sag, at komme nøjere ind paa Forholdet mellem Administration og Domstole. Jeg vilde derfor ikke have noget som helst imod, om det ærede Medlem vilde rette dette Spørgsmaal til mig ved en særlig Debat paa et eller andet Tidspunkt, det haster jo ikke. Derimod synes jeg, det er ganske urimeligt at forlange, at jeg skal give en længere principiel Redegørelse ved Behandlingen af denne Sag, som det ikke i mindste Maade vedrører. Jeg skal derfor i Dag kun gøre et Par Bemærkninger.

For det første, at denne Begrundelse aldeles ikke er offentliggjort, som der staaer rundt omkring i Bladene. Den er meddelt Forsvareren for nærmere at klargøre Justitsministerens Standpunkt for ham. Det er ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel lader sig imponere — det vilde han ikke have gjort, hvis han havde talt med mig — af en saa lidet imponerende Jurist som Hr. Henrik Sachs ved Aftenberlingen og af det imponerende Udstyr, i hvilket de lidet imponerende Udtalelser fremtraadte, til at stille en Forespørgsel her. Thi hvad er Konsekvensen af det Synspunkt, som Hr. Sachs anlægger, og som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel slutter sig til? Det er, at naar Ministeren begrunder sin Afgørelse, saa viser han totalitære Tilbøjeligheder; hvis han derimod afslaar et Benaadningsandragende ud fra akkurat samme Opfattelse, men tier stille med det, saa er han Demokrat. Der er nemlig ingen som helst, heller ikke det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der kan forbyde den benaadende Myndighed, der er fastlagt i Grundloven, at gøre, hvad den vil med Hensyn til Underrettsdommen i Esbjerg. Det eneste, man overhovedet kan opnaa, er, at man ikke faar at vide, hvilken Begrundelse Justitsministeren har for sin Op-

træden. Naar han tier stille, kalder man ham altsaa Demokrat; hvis han gør opmærksom paa, hvad hans Begrundelse har været, kalder man ham Diktator. Det kunde jeg godt have Lyst til at udvikle noget nøjere ved en anden Lejlighed, dels paa Grund af den fuldkommen taabelige Forvirring, der efterhaanden er blevet med Hensyn til Forholdet mellem Administration og Domstole, dels paa Grund af den Udnyttelse, visse Blade altid gør af ethvert Skridt fra Justitsministerens Side.

Der er ikke Tale om, at der her paa en meget uheldig Maade er grebet administrativt ind i en Dom. Der kan overhovedet ikke gribes administrativt ind i Domme. Domme kan appelleres, ellers staaer de ved Magt. Her er Tale om Benyttelse af den grundlovs-mæssige Kongen tillagte Ret til Benaadning. Saa er Spørgsmaalet, om man fremtidig kun skal sige ja eller nej; eller om man af et eller andet Hensyn — i dette Tilfælde Hensynet til Forsvareren — skal give en Begrundelse for sit Afslag.

Jeg skal til det sidste være villig til over for det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit at anerkende, at hun under hele denne Forhandling og ogsaa uden for denne Sal har gjort alt, hvad der var hende muligt for at forvirre baade Lægerne og Befolkningen, hvad angaar Forstaaelsen af § 1. Saa kommer det jo an paa, hvem der i det lange Løb bliver de stærkeste, de, der ikke ønsker at vide, hvad § 1 indeholder, eller de, som skal arbejde efter § 1, og som derfor formentlig vil vide, hvad den indeholder.

Jeg føler ingen Trang til at gentage, hvad der blev sagt ved anden Behandling om Seksualklinikkerne, men det er rimeligt at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. Det ærede Medlem klager over, at Justitsministeren ikke engang selv ved, hvorledes disse Seksualklinikker skal være, eller hvorledes de skal virke. Den Fremgangsmaade, det ærede Medlem her benytter, er ikke ualmindelig hos det ærede Medlem. Først staaer hun op og siger, at hun finder Seksualklinikkerne unødvendige, thi man maa kunne naa det samme Resultat ad andre Veje, og naar jeg saa har sagt, at jeg ikke ønsker Seksualklinikkerne for deres egen Skyld, men fordi jeg synes, man ikke er gaaet disse andre Veje, saa svarer det ærede Medlem, at man kan ikke faa noget nærmere at vide om, hvad disse Klinikker skal bruges til. Nej, ikke før jeg ved, i hvilken Udstrækning det bliver nødvendigt at bruge dem, eller hvilke andre Veje der